

disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement- † קושיא-challenge- † שאלה-question- ! תירוץ-answer- † ראייה-proof-
מקרא-key:	

שבת-תולין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
מדרבנן היא, שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול.	אלא אמר אביי:											!	◇	קלת.		
הגוד והמשמרת כילה וכסא גלין - לא יעשה, ואם עשה - פטור אבל אסור. אהלי קבע - לא יעשה, ואם עשה - חייב חטאת. אבל מטה וכסא טרסקל ואסלא - מותר לנטותן לכתחילה.	מנקיט אביי חומרי מתניתא, ותני:											■	◇	קלת.		
ואין נותנין לתלויה בשבת.													■	<	קלת.	
שימר מא?	איבעיא להו:												^		קלת.	
שימר - חייב חטאת.	רב כהנא:												!	◇	קלת.	
מי איכא מידי דרבנן מחייבי חטאת, ורבי אליעזר שרי לכתחילה?	מתקיף לה רב ששת:												‡	◇	קלת.	
אלמה לא? הרי עיר של זהב, דרבי מאיר מחייב חטאת ורבי אליעזר שרי לכתחילה	מתקיף לה רב יוסף:												‡	◇	קלת.	
מאי היא													^ ‡		קלת.	
לא תצא אשה בעיר של זהב, ואם יצאה - חייבת חטאת, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]											◆	‡	◇	קלת.	
לא תצא, ואם יצאה - פטורה.	חכמים:											◆	‡	◇	קלת.	
יוצאה אשה בעיר של זהב לכתחילה.	רבי אליעזר:											◆	‡	◇	קלת.	
מי סברת רבי אליעזר אדרבי מאיר קאי, דאמר חייבת חטאת? אדרבנן קאי, דאמרי פטור אבל אסור, ואמר להו איהו: מותר לכתחילה.	אמר ליה אביי:												!	◇	קלת.	
משום מאי מתרינן ביה?													^	◇	קלת.	
משום בורר.	רבה:												◆	!	◇	קלת.
משום מרקד.	רבי זירא:												◆	!	◇	קלת.
כוותי דידי מסתברא, מה דרכו של בורר - נוטל אוכל ומניח הפסולת, אף הכא נמי - נוטל את האוכל ומניח את הפסולת.	רבה:												■		קלת.	
כוותי דידי מסתברא, מה דרכו של מרקד - פסולת מלמעלה ואוכל מלמטה, אף הכא נמי - פסולת מלמעלה ואוכל מלמטה.	רבי זירא:												■		קלת.	
טלית כפולה - לא יעשה, ואם עשה - פטור אבל אסור. היה כרוך עליה חוט או משיחה - מותר לנטותה לכתחילה.	תני רמי בר יחזקאל:												■	◇	קלת.	
כילה מהו?	בעא מיניה רב כהנא מרב:													^		קלת.
אף מטה אסורה.	אמר ליה: [רב]													!		קלת.
מטה מהו?	[בעא מיניה רב כהנא מרב]													^		קלת.
אף כילה מותרת.	אמר ליה: [רב]													!		קלת.
כילה ומטה מהו?	[בעא מיניה רב כהנא מרב]													^		קלת.
כילה אסורה, ומטה מותרת.	אמר ליה: [רב]													!		קלת.
ולא קשיא הא - דקאמר אף מטה אסורה - כדקמנא, הא דקאמר ליה אף כילה מותרת - כדרי בר יחזקאל. כילה אסורה ומטה מותרת - כדדין.														■	◇	קלת.
חזינא להו לכילי דבי רב הונא דמאורתא נגידו, ומצפרא חביטא רמיא.	רב יוסף:												○			קלת.
וילון, מותר לנטותו ומותר לפורקו.	רב משום רבי חייא:													■	◇	קלת.
כילת חתנים מותר לנטותה ומותר לפורקה.	ואמר שמואל משום רבי חייא:													■	◇	קלת.
לא אמרן אלא שאין בגגה טפח, אבל יש בגגה טפח - אסורה. וכי אין בגגה טפח נמי לא אמרן אלא שאין בפחות משלשה סמוך לגגה טפח, אבל יש בפחות משלשה סמוך לגגה טפח - אסור. ולא אמרן אלא שאין בשיפועה טפח, אבל - יש בשיפועה טפח - שפועי אהלים כאהלים דמו. ולא אמרן אלא דלא נחית מפוריא טפח, אבל נחית מפוריא טפח - אסור.	רב ששת בריה דרב אידי:													■	◇	קלת.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key:	

שבת-תולין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
האי סיאנא שרי.	ואמר רב ששת בריה דרב אידי:											■	◇
סיאנא אסוך	והאיתמר:											⚡	◇
לא קשיא, הא - דאית ביה טפח, הא - דלית ביה טפח.												!	◇
אלא מעתה, שרביב בגלימא טפח הכי נמי דמיחוייב?												⚡	◇
אלא לא קשיא, הא - דמיהדק, הא - דלא מיהדק.												!	◇
אימא לן איזו הנך מילי מעלייתא דאמרת לן משמיה דרב, תרתי בשבת וחדא בתורה.	שלח ליה רמי בר יחזקאל לרב הונא:											○	◇
הא דתניא גוד בכיסנא מותר לנטוה בשבת אמר רב: לא שנו אלא בשני בני אדם, אבל באדם אחד - אסור.	שלח ליה: [רב הונא]											■	◇
וכילה, אפילו בעשרה בני אדם - אסור, אי אפשר דלא מימתא פורתא.	אביי:											■	◇
איך מאי היא												^ ○	◇
כירה שנשמטה אחת מירכותיה - מותר לטלטלה, שתיים - אסור.	דתניא:											■ !	◇
אפילו חד נמי אסור, גזירה שמא יתקע.	רב:											■ !	◇
תורה												^ ○	◇
עתידה תורה שתשתכח מישראל, שנאמר (דברים כח) והפלא ה' את מכתך, הפלאה זו איני יודע מהו, כשהוא אומר (ישעיהו כט) לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא הוא אומר: הפלאה זו תורה. כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו: עתידה תורה שתשתכח מישראל, שנאמר (עמוס ח) הנה ימים באים נאם ה' אלהים והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי ה', וכתוב (עמוס ח) ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו. דבר ה' - זו הלכה, דבר ה' - זה הקץ, דבר ה' - זו נבואה.	דאמר רב:											■ !	◇
ומאי ישוטטו לבקש את דבר ה'												^ ■	◇
עתידה אשה שתטול ככר של תרומה ותחזור בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, לידע אם טמאה היא ואם טהורה היא, ואין מבין.	אמרו:											! ■	◇
אם טהורה היא ואם טמאה היא? בהדיא כתיב ביה: (ויקרא יא) מכל האכל אשר יאכל												⚡	◇
אלא: לידע אם ראשונה היא ואם שניה היא ואין מבין.												!	◇
הא נמי מתניתין היא												⚡	◇
השרץ שנמצא בתנור - הפת שבתוכו שניה, שהתנור תחילה.	כדתנן:											⚡	◇
מסתפקא להו הא:												!	◇
ליחוייה האי תנורא כמאן דמלי טומאה, ותיהוי פת ראשונה	דאמר ליה רב אדא בר אהבה לרבא:											■ !	◇
לא אמרינן ליחוייה האי תנורא כמאן דמלי טומאה.	אמר ליה: [רבא]											■ !	◇
יכול יהו כל הכלים מיטמאין באויר כלי חרס - תלמוד לומר כל אשר בתוכו יטמא מכל האכל אשר יאכל, אוכלין - מטמאין באויר כלי חרס, ואין כלים מטמאין באויר כלי חרס.	דתניא:											■ !	◇
חס ושלום שתשתכח תורה מישראל, שנאמר (דברים לא) כי לא תשכח מפי זרעו. אלא מה אני מקיים ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו - שלא ימצאו הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד.	תניא, רבי שמעון בן יוחי:											■	◇